

Sygn. akt VIII Gz 405/17

POSTANOWIENIE

Dnia 13 listopada 2017 r.

Sąd Okręgowy w Szczecinie, Wydział VIII Gospodarczy

w składzie:

Przewodniczący: SSO Natalia Pawłowska - Grzelczak

Sędziowie: SO Anna Górnik

SO Patrycja Baranowska

po rozpoznaniu w dniu 13 listopada 2017 r., w S.

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa (...) A. Ś., M. Ś. & W. (...) spółki jawnej z siedzibą w B.

przeciwko (...) spółce akcyjnej z siedzibą w W.

o zapłatę

na skutek zażalenia powoda na postanowienie Sądu Rejonowego Szczecin - Centrum w Szczecinie z dnia 7 lipca 2017 r., sygn. akt XI GNc 924/17,

postanawia:

1. oddala zażalenie;
2. zasądza od powoda na rzecz pozwanego kwotę 120 zł (sto dwadzieścia złotych) tytułem kosztów postępowania zażaleniowego.

SSO Anna Górnik SSO Natalia Pawłowska-Grzelczak SSO Patrycja Baranowska

UZASADNIENIE

Powód (...) A. Ś., M. Ś. & W. (...) spółka jawna z siedzibą w B. wystąpił z powództwem o zapłatę przeciwko (...) spółce akcyjnej z siedzibą w W.. Roszczenie powoda miało charakter odszkodowawczy i zostało przez niego rozdrobnione na dwa osobne powództwa. W sprawie o sygn. akt XI GNc 306/17 wydano nakaz zapłaty zgodnie z żądaniem pozwu, który się uprawomocnił. W przedmiotowym postępowaniu powódka dochodziła zapłaty dalszej kwoty 510 zł tytułem należności głównej wraz z odsetkami i kosztami procesu. Powództwo zostało uwzględnione w całości - wydano nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym zasadzający kwotę 510 zł tytułem należności głównej wraz z odsetkami i kosztami procesu.

Pozwana zaskarżyła postanowienie o kosztach zawarte w nakazie zapłaty. Zażalenie pozwanej okazało się zasadne, w związku z czym Sąd I instancji postanowieniem z dnia 7 lipca 2017 r., w trybie przepisu art. 395 §2 k.p.c. uchylił zaskarżone postanowienie o kosztach procesu zawarte w nakazie zapłaty z dnia 16 maja 2017 r. i zasądził od pozwanej na rzecz powoda kwotę 30 zł tytułem zwrotu kosztów procesu, nie obciążył pozwanego kosztami procesu w pozostałym zakresie oraz zwrócił pozwanemu opłatę od zażalenia. Sąd uzasadniając swoje stanowisko wskazał, że nie istniały żadne obiektywne przeszkody aby wytoczyć powództwo o całość roszczenia bez jego rozdrabniania tym samym koszty zastępstwa procesowego uznał za niecelowe.

W odpowiedzi na powyższe powód zaskarżył przedmiotowe postanowienie w całości wnosząc o jego uchylenie oraz zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda kosztów zastępstwa adwokackiego.

W uzasadnieniu skarżący wskazał, że sąd powinien całością kosztów postępowania obciążyć pozwanego. Powoływał się na zasadę celowego dochodzenia praw i celowej obrony przez sądem. Wskazano również, że brak jest podstaw prawnych, aby pozwanej odebrać prawo do wytoczenia powództwa o dalszą należność, gdyż doświadczenie życiowe wskazuje, że powód nie uzyskał zaspokojenia roszczenia bez wytoczenia powództwa. Wskazano także, że w sprawach o zasądzenie świadczenia nie jest wykluczone rozdrabnianie roszczeń i dochodzenie jedynie części świadczenia. Natomiast sąd jest związany tym żądaniem, które stanowi maksymalną granicę w jakiej sąd może zasądzić należność w danej sprawie.

W odpowiedzi na zażalenie pozwana wniosła o oddalenie zażalenia i zasądzenie na jej rzecz kosztów postępowania zażaleniowego.

W uzasadnieniu strona pozwana podtrzymała swoje dotychczasowe stanowisko w sprawie.

Sąd Okręgowy zauważył, co następuje:

Zażalenie okazało się nieuzasadnione.

Zdaniem Sądu Odwoławczego ocena dotycząca kosztów procesu przedstawiona w orzeczeniu Sądu I instancji, obejmująca dokonaną przez ten Sąd wykładnię zastosowanych przepisów prawa okazała się właściwa i nie budzi zastrzeżeń Sądu Okręgowego. Sąd II instancji w pełni akceptuje stanowisko Sądu meriti i przyjmuje za własne, czyniąc je integralną częścią poniższych rozważań.

Rację zdaniem Sądu Okręgowego ma skarżący, iż żaden przepis prawa nie zabrania rozdrabniania roszczeń powoda na kilka odrębnych postępowań, jednakże w niniejszym stanie faktycznym nic nie stało na przeszkodzie aby powód wytoczył jedno powództwo o całe roszczenie. Co więcej powód wskazał, że jeszcze przed wytoczeniem powództwa pozwana nie wykazała chęci zaspokojenia roszczenia powoda. Powyższe w całości czyni bezzasadnym argument powoda, jakoby liczył na dobrowolną zapłatę przez pozwaną pozostałej kwoty wykazanego przez niego odszkodowania, zgodnie z prywatną kalkulacją, co mogłoby uzasadniać wytoczenie powództwa tylko co do części roszczenia. Powyższa okoliczność dodatkowo potwierdza, że powód znając stanowisko pozwanego winien był wytoczyć powództwo o całość roszczonej kwoty.

W uzasadnieniu zażalenia strona powodowa w żaden sposób nie odniosła się do tej kwestii. Nie wykazano bowiem, że rozbieżność roszczenia na kilka osobnych powództw było uzasadnione, a koszty pełnomocnika występującego w sprawie niezbędne i celowe. Zgodnie z ogólną zasadą wyrażoną w przepisie art. 98 k.p.c. strona przegrywająca sprawę, na żądanie przeciwnika, zobowiązana jest zwrócić poniesione przez niego w celu dochodzenia roszczenia niezbędne i celowe koszty. Wyjątek od tej zasady przewiduje przepis art. 102 k.p.c., zgodnie z którym w szczególnie uzasadnionych wypadkach sąd może nie obciążać przegrywającego kosztami w ogóle.

Wskazane w art. 102 k.p.c. szczególnie uzasadnione wypadki są związane z przebiegiem postępowania, charakterem dochodzonego roszczenia, jego znaczeniem dla strony, przedawnieniem roszczenia oraz subiektywnym przekonaniem o zasadności roszczenia wspartym na obiektywnych podstawach (wyrok SA w Szczecinie z dnia 9 czerwca 2016 r., III ACa 88/16, LEGALIS nr 1508850). Jakkolwiek roszczenie powoda okazało się zdaniem Sądu I instancji zasadne, to zasady słuszności przemawiają za nieobciążaniem pozwanego kosztami z uwagi na sposób działania powoda oraz postawę pozwanej. Powód występując z kolejnymi powództwami generuje dodatkowe koszty procesu, których zwrotu dochodzi następnie od pozwanej, która zasądzona od niej roszczenia spełnia zgodnie w orzeczeniach sądu. Jak już wskazano na wstępie powód miał możliwość dochodzenia całości żądania jednym pozwem bowiem nie było ku temu żadnych przeszkód. Wynagrodzenie pełnomocnika byłoby takie same zarówno przy dochodzeniu kwoty 510 złotych jak i przy dochodzeniu kwoty z obu postępowań czyli kwoty 810 złotych (vide: przy wartości przedmiotu sporu od 500 zł do 1500 zł - 180 zł). Zainicjowanie dwóch postępowań przez powoda w tej samej sprawie

spowodowało nieuzasadnione zwiększenie wynagrodzenia pełnomocnika powoda. Jednak nie można nie zauważyć, że o ile rozdrabnianie roszczeń jest prawnie możliwe to powód musi mieć świadomość, że nie wszystkie koszty procesu związane z takimi powództwami zostaną uznane za celowe.

Na marginesie już tylko wskazać należy, że dotychczasowe działanie powoda może spowodować wytoczenie kolejnego powództwa, a wynika to z dokumentacji znajdującej się w aktach spraw o sygnaturach XI GNc 306/17 oraz XI GNc 924/17 Sądu Rejonowego Szczecin – Centrum w Szczecinie. Sąd zauważył bowiem, że w niniejszym postępowaniu powód nie wystąpił o zapłatę całej brakującej jego zdaniem kwoty odszkodowania, a jedynie o kwotę 300,00 zł. Przy czym każde każdorazowe wystąpienie z powództwem wiązać się będzie z żądaniem przez powoda kosztów procesu, w tym również kosztów zastępstwa procesowego.

Powyższe prowadzi do przekonania o zasadności stanowiska sądu pierwszej instancji wyrażonego w zaskarżonym postanowieniu.

W tym stanie rzeczy stosowanie do art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. za zażalenie należało oddalić.

Sąd rozstrzyga o kosztach w każdym orzeczeniu kończącym sprawę w danej instancji (art. 108 § 1 k.p.c.). W związku z tym, że powód przegrał sprawę w postępowaniu zażaleniowym, zgodnie z przepisem art. 98 k.p.c. winien zwrócić stronie pozwanej koszty procesu w postępowaniu zażaleniowym, na które składa się koszt zastępstwa procesowego w postępowaniu zażaleniowym w wysokości 120 zł ustalony na podstawie § 10 ust. 2 pkt 1 w zw. z § 3 pkt 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych.

SSO Anna Górnik SSO Natalia Pawłowska-Grzelczak SSO Patrycja Baranowska